

Torsdagen den 2 februari 2012

100. Europaparlamentet föreslår att den europeiska flaggan ska vaja under större internationella idrotts-evenemang som organiseras på unionens territorium, och att de europeiska idrottsförbunden ska överväga idén om att låta flaggan, tillsammans med nationella flaggor, finnas med på sportkläder som bärs av medlemsstaternas idrottare. Parlamentet understryker att detta bör vara helt frivilligt och att medlemsstaterna och idrottsorganisationerna själva bör få besluta om de vill använda sig av detta alternativ.

*

* *

101. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, och även till medlemsstaternas regeringar och parlament, samt europeiska, internationella och nationella idrottsförbund.

Tillämpningen av direktivet om avfallshantering

P7_TA(2012)0026

Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2012 om de frågor som tagits upp av personer som ingett framställningar om tillämpningen av direktivet om avfallshantering, och andra liknande direktiv, i EU:s medlemsstater (2011/2038(INI))

(2013/C 239 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den rätt att inge framställningar som fastställs i artikel 227 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av de framställningar som mottagits och återges i bilagan till betänkandet från utskottet för framställningar (A7-0335/2011),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁵⁾ EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

Torsdagen den 2 februari 2012

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen av den 25 juni 1998),
- med beaktande av expertundersökningen "Avfallshantering i Europa: de största problemen och bästa metoderna" från juli 2011,
- med beaktande av artikel 202.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar (A7-0335/2011), och av följande skäl:
 - A. Under perioden 2004–2010 förklarade utskottet för framställningar 114 av de mottagna framställningarna om påstådda brott mot denna rättsliga ram för tillåtliga. Framställningarna kom från följande medlemsstater: Italien, Grekland, Frankrike, Spanien, Irland (fler än 10 framställningar var), Bulgarien, Storbritannien, Polen, Rumänien, Tyskland (3–10 framställningar var), Österrike, Ungern, Litauen, Malta, Portugal och Slovakien (1 framställning var).
 - B. Utskottet för framställningar har utarbetat fem betänkan den om undersökningsuppdrag i samband med framställningar om avfall. Dessa undersökningsuppdrag gick till Irland ⁽²⁾, Fos-sur-Mer (Frankrike) ⁽³⁾, avfallsdeponin i Path Head (Storbritannien) ⁽⁴⁾, Kampanien (Italien) ⁽⁵⁾ och Huelva (Spanien) ⁽⁶⁾.
 - C. Miljöfrågor är genomgående det vanligaste ämnet i de framställningar som mottas, och framställningar om avfall är en betydande undergrupp. Avfallsfrågor har en väldigt direkt inverkan på medborgare i hela EU, framför allt när det gäller tillståndsförfarandet för nya avfallshanteringsanläggningar och driften av befintliga sådana. Det finns också stor oro för den övergripande avfallshanteringen.
 - D. En stor majoritet av framställningarna om avfall rör avfallshanteringsanläggningar, och omkring 40 procent rör tillståndsförfarandet för nya anläggningar som planeras, medan 40 procent rör driften av befintliga anläggningar, varav 75 procent rör deponier och 25 procent förbränningsanläggningar. Resterande framställningar rör problem med den övergripande avfallshanteringen.
 - E. De senaste siffrorna från Eurostat (2009) visar att EU-medborgarna i genomsnitt producerar 513 kg avfall per år. Många av de nya medlemsstaterna ligger en bra bit under genomsnittet, och de mest industrialiserade länderna producerar allra mest.
 - F. I de länder som producerar mest avfall förekommer återvinning och kompostering av avfall samt avfallsbränning i energiutvinnings syfte också mest, samtidigt som de helt eller nästan helt har gjort sig av med deponier. De medlemsstater som i genomsnitt producerar minst avfall hör däremot till dem som använder deponier mest. I dessa medlemsstater förekommer både återvinning och avfallsbränning i mycket lägre grad.
 - G. Vissa förbränningsanläggningar saknar lämplig infrastruktur för sortering och behandling av avfall. Det tycks inte finnas några klara gränser för vilka avfallstyper som förbränns och det finns alltför få farhågor för vad som sker med den giftiga askan från förbränningen.

⁽¹⁾ EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽²⁾ DT 682330.

⁽³⁾ DT 745784.

⁽⁴⁾ DT 778722.

⁽⁵⁾ DT 833560 + B7-0073/2011.

⁽⁶⁾ DT 820406.

Torsdagen den 2 februari 2012

- H. I direktiv 2008/98/EG om avfall (ramdirektivet om avfall) fastställs regler som utformats för att skydda miljön och människors hälsa genom att förebygga eller minska de negativa effekterna av genereringen och hanteringen av avfall, minska resursanvändningens allmänna påverkan och få till stånd en effektivisering av denna användning, främja EU-medborgarnas hälsa och välmående och samtidigt skapa en miljömässigt hållbar avfallshanteringsmetod.
- I. I direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser fastställs ett minimalt antal allvarliga miljörelaterade brott. Direktivet innehåller också krav på att medlemsstaterna ska införa mer avskräckande straffrättsliga påföljder för denna typ av straffbara gärningar när de begås uppsåtligt eller av grov vårdslöshet.
- J. För att en strategi för avfallshantering ska vara förenlig med ramdirektivet om avfall måste den garantera att allt avfall samlas in och forslas till ett nätverk av lämpliga anläggningar för avfallsbehandling för utvinning och i slutändan bortskaffande. Detta måste även omfatta åtgärder för att minska produktionen av avfall vid källan.
- K. I några regioner, till exempel Fos-sur-Mer (Frankrike – 2008), Path Head (Storbritannien – 2009), Huelva (Spanien – 2009) och Kampanien (Italien – 2011), har framstegen med att minska avfallet och återvinna hushållsavfallet varit ytterst begränsade. Hushållsavfall och annat avfall har fortsatt att deponeras på ett urskillningslöst sätt och har i vissa fall uppenbarligen blandats med olika typer av industriavfall.
- L. Ramdirektivet om avfall skulle ha varit införlivat senast i december 2010. Trots det har endast sex medlemsstater införlivat direktivet, och kommissionen arbetar aktivt för att se till att resten av medlemsstaterna slutför införlivandet och omedelbart börjar genomföra direktivet.
- M. Hushållsavfall bör hanteras i enlighet med avfallshierarkin, som bygger på förebyggande, minskning, återanvändning, materialåtervinning, energiåtervinning och bortskaffande, i enlighet med artikel 4 i ramdirektivet om avfall.
- N. Ett resurseffektivt Europa är ett av huvudmålen i Europa 2020-strategin, och genom ramdirektivet om avfall infördes målet att 50 procent av hushållsavfallet ska återvinnas senast 2020 i alla medlemsstater. Det är en viktig del av resurseffektivitetsmålet att utveckla EU till en grön kretsloppsökonomi som använder avfall som en resurs.
- O. Det finns flera orsaker till att det inte finns avfallshanteringsplaner som är förenliga med ramdirektivet om avfall. Bland dessa orsaker kan nämnas bristerna i genomförandet och kontrollen av efterlevnaden, bristen på lämpligt utbildad personal på lokal och regional nivå, de otillräckliga kontrollerna på EU-nivå, misslyckandet med att tillhandahålla tillräckliga resurser och avsaknaden av ett bötesystem. Följden blir att man går miste om möjligheterna till en god avfallshantering, som har till syfte att minska växthusgasutsläppen och andra miljökonsekvenser och minska EU:s beroende av importerade råvaror.
- P. En viktig faktor som ofta förbises är att återvinningsindustrin kan ge upp till en halv miljon arbetstillfällen, eftersom vissa typer av avfall är en lönsam resurs som kan bidra till att förbättra den miljömässiga hållbarheten och vara ett steg i riktning mot en grön ekonomi.
- Q. Hanteringen av bioavfall i EU ligger fortfarande i sin linda och de befintliga lagstiftningsinstrumenten måste utvecklas och tekniker göras mer effektiva.
- R. Det är nödvändigt att fortsätta att prioritera uppfyllandet av EU:s mål för insamling, materialåtervinning och bortstyrning från deponering.

Torsdagen den 2 februari 2012

- S. Medlemsstaterna har – på nationell, regional och lokal nivå – huvudansvaret för genomförandet av EU-lagstiftningen, och EU hålls ansvarigt av medborgarna för att garantera genomförandet av avfallspolitiken, men har inte tillräckliga resurser för att kontrollera att lagstiftningen efterlevs.
- T. Enligt Århuskonventionen har medborgarna rätt att bli informerade om situationen i sitt närområde och det är myndigheternas ansvar att tillhandahålla denna information och motivera medborgarna till att handla ansvarsfullt. Enligt direktiv 2003/35/EG är det medlemsstaternas uppgift att se till att allmänheten på ett tidigt stadium ges möjlighet till faktiskt deltagande i förberedande och ändringar eller översyn av de planer eller program som ska utarbetas enligt bestämmelserna.
- U. Genom framställningsförfarandet uttrycker medborgarna uppfattningen att de offentliga myndigheterna inte har kontroll över situationen, att medborgarna inte alltid är beredda att göra de ansträngningar som krävs för att bidra till lösningar, att förtroendeförhållandet är skadat och att det sker en negativ utveckling mot öppen konflikt och därmed handlingsförlamning.
- V. I en studie⁽¹⁾ som kommissionen nyligen genomförde för att man ville undersöka om det är genomförbart att inrätta ett EU-organ för avfallshantering belystes det faktum att många medlemsstater inte har tillräcklig kapacitet för att utarbeta avfallshanteringsplaner eller för inspektioner, kontroller och andra åtgärder i syfte att se till att avfallslagstiftningen efterlevs.
- W. Studien visar också på en mycket hög grad av överträdelser, olaglig dumpning av avfall och avfallstransport, många klagomål från medborgarna, överträdelseärenden som hänskjutits till EU-domstolen och brister i det skydd för folkhälsan och miljön som är ett övergripande mål i EU:s avfallslagstiftning.
- X. Olagligt bortskaffande av avfall har även blivit en del av den organiserade brottslighetens verksamhet, vilket väcker frågor om de ansvariga myndigheternas roll och, när det gäller industriavfall, om otillbörligt samarbete mellan företag.
- Y. Befintliga förfaranden för övervakning och kontroll för att garantera att hushållsavfall inte förorenas av giftigt avfall är ibland bristfälliga eller obefintliga, vilket kan leda till att deponier och förbränningsanläggningar förorenas. Det måste betonas att bortskaffande av giftigt avfall genom förbränning i anläggningar som är avsedda för att bränna hushållsavfall är kategoriskt förbjudet.
- Z. En djupgående analys av framställningarna bekräftar att lagstiftningen för ett fungerande och miljövänligt system för avfallshantering i stort sett är färdig och att problemen huvudsakligen rör tillämpning och genomförande. 95 procent av framställningarna handlar om att styrande organ på lokal och regional nivå underlåter att följa lagstiftningen.
- AA. En av de faktorer som betraktas som avgörande för denna situation är bristen på information och medvetenhet, administrativ kapacitet och ekonomiska och andra resurser på lokal nivå.
- AB. Kommissionen har ökat stödet – som omfattar 4,1 miljarder euro 2005–2006 – för att förbättra genomförandet och efterlevnaden av EU:s lagstiftning om avfallshantering på nationell nivå. Likväl utgjorde de överträdelseärenden som rörde avfall 20 procent av alla miljöbrott i slutet av 2009.
- AC. Kostnaderna för en dålig avfallshantering är höga och ett regionalt system som kan avsluta hela cykeln skapar en positiv multiplikatoreffekt som i sin tur leder till stora besparingar.

⁽¹⁾ Genomförbarhetsstudie angående inrättandet av ett genomförandeorgan för avfall, omarbetad slutlig rapport, den 7 december 2009.

Torsdagen den 2 februari 2012

- AD. Trots att genomförandet av avfallslagstiftning i EU är ett offentligt ansvar hanterar privata och multinationella företag 60 procent av hushållsavfallet och 75 procent av avfallet från företag, med en årsomsättning på 75 miljarder euro ⁽¹⁾.
- AE. Inrättandet av nya deponier och förbränningsanläggningar faller inom ramen för punkt 9 i bilaga I till direktivet om miljökonsekvensbedömningen (MKB-direktivet) ⁽²⁾ och kräver en miljökonsekvensbedömning inom ramen för artikel 4.1, eller åtminstone ett "urval för miljöprovning" i enlighet med artikel 4.2, om deponin faller inom ramen för punkt 11 b i bilaga II.
- AF. Tillstånd för deponier omfattas av bilaga II till MKB-direktivet om de "kan antas leda till betydande miljöpåverkan" och är föremål för de gränsvärden som fastställs av medlemsstaterna.
- AG. I artikel 6.4 i MKB-direktivet fastställs följande: "Den berörda allmänheten ska på ett tidigt stadium få reella möjligheter att delta i de beslutsprocesser på miljöområdet som avses i artikel 2.2 och ska för detta ändamål ha rätt att yttra sig när alla alternativ står öppna till den eller de ansvariga myndigheterna innan beslut fattas om ansökan om tillstånd."
- AH. I EU-direktiv och Århuskonventionen görs en särskild hänvisning till tillgång till information och offentlig delaktighet i beslutsfattande i miljöfrågor.
- AI. I många framställningar uppges att tillståndsförfarandet för avfallshanteringsanläggningar inte är helt i linje med EU-lagstiftningen, i synnerhet vad gäller miljökonsekvensbedömning och offentligt samråd.
- AJ. Om tillstånden är förenliga med de parametrar som föreskrivs i direktivet och om en miljökonsekvensbedömning har genomförts har kommissionen inte befogenhet att blanda sig i de nationella myndigheternas beslut. Vissa medlemsstater har emellertid inte genomfört en noggrann miljökonsekvensbedömning innan man beviljat tillstånd att öppna eller bygga ut deponier eller bygga förbränningsanläggningar.
- AK. Rättsliga förfaranden kan inte inledas förrän ett projekt har godkänts av medlemsstaterna. Det är svårt för medborgarna att förstå att EU inte kan ingripa effektivt förrän hela förfarandet har avslutats och projektet har godkänts av medlemsstaterna.
- AL. Under det offentliga samrådsförfarandet och miljökonsekvensbedömningen ställer medborgarna frågor om de planerade platserna för nya deponier. Dessa frågor handlar ofta om påstådda överträdelser av skyddade områden, vilket var fallet för deponin i Vesuvius nationalpark, men de kan också handla om farhågorna för de negativa konsekvenserna för hälsan och välbefinnandet.
- AM. Den planerade placeringen av nya deponier ifrågasätts, eftersom framställarna anser att deponierna gör intrång på miljö- eller kulturskyddsområden, vilket framgår av de framställningar som rör planen på att öppna en ny deponi i Vesuvius nationalpark. Enligt parlamentet bör det anses vara oförenligt med EU:s miljölagstiftning att placera deponier i områden som tillhör Natura 2000-nätverket.
- AN. I direktivet om deponering av avfall fastställs parametrar för beviljande av driftstillstånd och för gemensamma övervakningsförfaranden under driftfasen och efterbehandlingsfasen. De deponier som stängdes innan direktivet införlivades omfattas inte av bestämmelserna i direktivet. De kriterier som tas upp i direktivet handlar om placering av deponier, vattenkontroll och lakvattenhantering, skydd av mark och vatten, gaskontroll, olägenheter och risker, stabilitet samt avspärning.

⁽¹⁾ FEAD "Brysseldeklarationen", den 15 februari 2011.

⁽²⁾ 85/337/EEG.

Torsdagen den 2 februari 2012

- AO. Utskottet för framställningar har mottagit ett flertal framställningar – varav en ledde till ett undersökningsuppdrag i Path Head (Storbritannien) – om deponier som är belägna på kort avstånd från de närmaste husen och där invånare utsätts för skadliga lukter, ökade luftföroreningar och skadedjurinvasion i närheten av sina hem. Eftersom tydligare kriterier för närheten av deponier till hem, skolor och sjukhus trots detta inte har fastställts i EU-lagstiftningen omfattas fastställandet av tydliga krav för att garantera skydd av människors hälsa och miljön av subsidiaritetsprincipen i fördragen.
- AP. Framställningar om deponier handlar ofta om risk för förorening av grundvattnet, på grund av att äldre deponier inte har ett skyddande lager som förhindrar att vätska läcker ut i grundvattnet eller på grund av att lagren ser trasiga ut, vilket föranleder misstankar om läckor, eller på grund av att deponierna ligger på geologiskt instabil mark och alltför nära grundvatten- och dricksvattenresurser.
- AQ. Kommissionen rapporterar att det sedan 2001 har inletts 177 överträdelseförfaranden beträffande direktivet om deponering av avfall och att minst 619 illegala deponier över hela Europa har identifierats i en ny förteckning.
- AR. Framställningar och klagomål som kommissionen mottagit vittnar om att det finns ett stort antal illegala deponier som drivs utan tillstånd, även om man, till följd av bristande övervakning, inte känner till det exakta antalet.
- AS. Det bör påpekas att deponier bör vara en sista utväg. Offentliga myndigheter i vissa medlemsstater som ligger efter i fråga om förebyggande av avfall, återvinning och återanvändning kan vara pressade att utvidga befintliga deponier – till och med sådana som inte uppfyller reglerna – eller öppna nya på kort sikt för att bortskaffa avfall.
- AT. Användningen av förbränningsanläggningar, som står långt ned i avfallshierarkin, är väletablerad och accepterad av medborgarna i några länder som anses ha nått en hög efterlevnadsnivå av ramdirektivet om avfall och där energjätervinning sker. Länder som hittills inte har börjat med avfallsförbränning kan välja att göra det för att hantera avfallsanhopningar.
- AU. Detta får bara ske på villkor att strikt kontroll och respekt för tillämplig EU-lagstiftning iakttas, och med hänsyn till att det är lätt att förstå att sådana åtgärder sannolikt kommer att leda till kritik från personer som bor i närheten av de planerade anläggningarna och som oroar sig över följderna för hälsan.
- AV. Det bör erkännas att ny teknik har medfört att utsläppen från förbränningsanläggningarna har minskat avsevärt. I vissa medlemsstater – framför allt de länder som har höga nivåer av avfallsförbränning – verkar lokalbefolkningen vara mer tolerant, kanske för att den känner till att förbränningsanläggningarna producerar värme och energi, och för att informationen om anläggningarnas drift och funktion är öppen och lättillgänglig.
- AW. Tillstånd för förbränningsanläggningar möter ungefär samma motstånd som deponier, och av samma skäl. Man är framför allt orolig för luftföroreningar samt för negativa konsekvenser för folkhälsan och/eller miljöskyddsområden.
- AX. De offentliga myndigheterna väljer ofta att uppföra förbränningsanläggningar i områden som redan är hårt drabbade av luftföroreningar. Kumulativa hälsoeffekter för de boende i området bör inte ignoreras. Vanligtvis undersöker man inte alternativa metoder för att bortskaffa avfall eller för att producera energi genom rötning.
- AY. Att i första hand satsa på att förbränna avfall för att producera energi är dock en mer resursslösande avfallshanteringsmetod än förebyggande, återvinning och återanvändning. Därför bör dessa sistnämnda metoder prioriteras, i enlighet med avfallshierarkin i ramdirektivet om avfall.

Torsdagen den 2 februari 2012

- AZ. Det krävs ett aktivt deltagande av det civila samhället, ökat deltagande av berörda parter och ökad medvetenhet bland allmänheten för att uppfylla de bindande målen för återvinning och förebyggande. Detta bör ske genom mediekampanjer för att höja allmänhetens medvetenhet.
- BA. I alla rapporter om undersökningsuppdrag från utskottet för framställningar tar man upp den bristfälliga eller obefintliga kommunikationen mellan medborgare och myndigheter, vilken ibland kan leda till spända situationer och även demonstrationer från medborgarnas sida, något som pressen ofta rapporterar om.
- BB. Världens befolkning växer och därför väntas den totala konsumtionen öka betydligt, vilket sätter större press på avfallshanteringen. Lösningarna på detta problem kommer bland annat att kräva en ökad medvetenhet och ett genomförande av principen om en avfallshierarki.
- BC. Utskottet för framställningar har inga förebyggande befogenheter och ingen domsrätt, men det kan försvara medborgares intressen, särskilt när problem uppstår vid tillämpningen av EU-lagstiftningen, genom att samarbeta med behöriga myndigheter för att finna lösningar på eller förklaringar till de frågor som har tagits upp i en framställning.
1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utan vidare dröjsmål införliva ramdirektivet om avfall och garantera fullständigt iakttagande av alla krav i det, i synnerhet vad gäller att utarbeta och genomföra heltäckande avfallshanteringsplaner, bland annat en omläggning i god tid av alla de mål som fastställts inom ramen för EU-lagstiftningen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka medlemsstaternas införlivande av EU-direktivet om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser, så att det sker snabbt och effektivt. Kommissionen uppmanas att rikta uppmärksamheten på den roll som alla former av organiserad brottslighet har i samband med miljöbrott.
 3. Avfall och föroreningar utgör ett allvarligt hot mot folkhälsan och miljöintegriteten. Europaparlamentet uppmanar därför enträget medlemsstaterna att påskynda införandet av en kvalificerad strategi för avfallshandling i enlighet med ramdirektivet om avfall.
 4. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att erkänna att det krävs stora investeringar för att upprätta korrekta strategier, infrastrukturer och anläggningar för avfallshandling i de flesta medlemsstaterna, och anser att de bör överväga att öronmärka en lämplig andel av Sammanhållningsfondens resurser för detta syfte, eller söka direkt stöd från Europeiska investeringsbanken.
 5. Europaparlamentet anser att inspektionskapaciteten och kapaciteten att kontrollera efterlevnaden av lagstiftningen på platsen måste förstärkas på medlemsstats- och EU-nivå för att garantera en bättre efterlevnad av avfallslagstiftningen. Därför uppmanas medlemsstaterna enträget att förstärka kapaciteten för inspektioner, övervakning och andra åtgärder på alla nivåer av avfallshandlingskedjan för en bättre efterlevnad av avfallslagstiftningen. Kommissionen uppmanas att fastställa särskilda förfaranden för att helt och fullt tillämpa subsidiaritetsprincipen vid grov vårdslöshet från medlemsstaternas sida.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att de behöriga myndigheterna får en mer specifik vägledning och på så sätt får hjälp att genomföra lagstiftningen om avfallshandling korrekt, men konstaterar att de tillgängliga resurserna på EU-nivå är otillräckliga i nuläget. Parlamentet anser därför att kompletterande ekonomiska och administrativa åtgärder bör vidtas för att få till stånd en bättre vägledning och utbildning för tjänstemän som arbetar inom avfallssektorn.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att identifiera och fokusera på de mer systemiska svagheter i medlemsstaternas genomförande av avfallsrelaterade direktiv, t.ex. bristfälliga nätverk av avfallshandlingsanläggningar, det överdrivna beroendet av deponering, den växande avfallsproduktionen per capita eller den låga nivån av återvinning.

Torsdagen den 2 februari 2012

8. Europaparlamentet anser inte att det är önskvärt att inrätta ett nytt EU-organ för avfallshantering. Parlamentet menar i stället att den nuvarande institutionsstrukturen på EU-nivå – som baseras på kommissionens generaldirektorat för miljö och Europeiska miljöbyrån som ett framstående kompetenscentrum – är mer kostnadseffektiv, även om dessa måste förstärkas ytterligare för en mer aktiv tillsyn och kontroll av efterlevnaden.
9. Europaparlamentet anser att Europeiska miljöbyrån i dess nuvarande form skulle kunna bidra i denna process och spela en mer konstruktiv roll i rapporteringen om medlemsstaternas strategier för avfallshantering. Den skulle också kunna identifiera svagheter genom att bedöma i vilken grad de avfallshanteringsplaner som medlemsstater har upprättat överensstämmer med EU-lagstiftningen.
10. Europaparlamentet anser att ett nära samarbete mellan myndigheter på lokal, regional och nationell nivå har potential att ge positiva resultat när det gäller att identifiera modeller för bästa praxis. Parlamentet konstaterar att Regionkommittén, Europol, Europeiska unionens nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftning, föreningen Municipal Waste Europe och FEAD (en organisation som representerar avfallshanteringsindustrin) skulle kunna spela en mer betydelsefull roll vid anordnandet av sådana utbyten och därmed också bidra till att skapa förtroende bland den befolkning som påverkas av ett väsentligt genomförande av avfallspolitiken.
11. Europaparlamentet uppmanar enträget de medlemsstater som konfronteras med påtagliga avfallskriser att ta hänsyn till att effektivare strategier för avfallshantering både kan skapa sysselsättning och ge ökade intäkter, samtidigt som miljömässig hållbarhet garanteras genom återanvändning, återvinning och energiåtervinning av avfall.
12. Europaparlamentet påminner om att avfallshierarkin är ett centralt inslag i direktiv 2008/98/EG och att den, i enlighet med direktivet, bör ligga till grund för all avfallshantering. Parlamentet konstaterar att också ekonomiska argument talar för att man bör följa avfallshierarkin och i första hand fokusera på förebyggande och därefter på återanvändning och återvinning innan man satsar på förbränning för att skapa energi. Resursslösande och ohållbara deponier bör i största möjliga utsträckning undvikas.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i detta sammanhang främja en ökad miljömedvetenhet bland befolkningen i fråga om fördelarna med en effektiv avfallshantering, särskilt genom att informera om fördelarna med källsortering och de faktiska kostnaderna för hämtning av hushållsopor samt om de ekonomiska vinsterna i samband med återvinningen av detta hushållsavfall.
14. Europaparlamentet anser att ett närmare samarbete mellan myndigheter i medlemsstaterna och utskottet för framställningar vid hanteringen av frågor som direkt berör lokalbefolkningen skulle innebära ett gyllene tillfälle att underlätta dialogen mellan ansvariga myndigheter och lokalsamhällen om prioriteringar i fråga om genomförande av avfallsstrategier. Det skulle i vissa fall också kunna utgöra ett effektivt rättsmedel för att vid behov lösa lokala tvister.
15. Europaparlamentet föreslår att man ska enas om en gemensam EU-standard för färgmarkerade avfallskategorier för sortering och återvinning för att underlätta och förbättra medborgarnas delaktighet i och förståelse av avfallsprocessen. Parlamentet anser också att detta skulle kunna bistå medlemsstaterna i deras ansträngningar för att snabbt öka återvinningsmängden.
16. Europaparlamentet uppmanar till en tidig och effektiv dialog mellan ansvariga lokala och regionala myndigheter och lokalbefolkningen under planeringsskedena innan beslut fattas om byggande av anläggningar för avfallshantering. Samtidigt förstår parlamentet att "inte på min bakgård"-attityden är en stor utmaning i detta sammanhang.
17. Europaparlamentet betonar den grundläggande betydelsen av ett korrekt och fullständigt genomförande av MKB-direktivet och en ordentlig samordning av de tillståndsförfaranden som krävs inom ramen för miljölagstiftningen.

Torsdagen den 2 februari 2012

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att utföra en fullständig miljökonsekvensbedömning innan man fattar något beslut om att inrätta eller bygga en ny avfallsanläggning, i synnerhet om det gäller en förbränningsanläggning eller rötningsanläggning eller, som en sista utväg, en ny deponi. Parlamentet anser att sådana bedömningar bör vara obligatoriska.

19. Europaparlamentet inser att det i vissa fall måste fattas brådskande beslut för att hantera akuta avfallskriser eller för att förebygga uppkomsten av sådana kriser, men understryker att gällande EU-lagstiftning ändå måste respekteras fullständigt, framför allt eftersom lokalsamhällellens långsiktiga hälsotillstånd och välmående står på spel.

20. Europaparlamentet är övertygat om att dialogen mellan offentliga myndigheter, aktörer inom den privata sektorn och berörda invånare måste förbättras, och att medborgarna vid behov måste få bättre möjligheter att överklaga förvaltningsbeslut och domstolsbeslut.

21. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen att stödja och stärka det offentlig-privata partnerskapsnätverket vid projekt i samband med informationskampanjer. Parlamentet uppmanar till stöd för "håll världen ren"-kampanjen. 400 ledamöter av Europaparlamentet har undertecknat en skriftlig förklaring till stöd för detta evenemang, som väntas få stöd från flera miljoner frivilliga nästa år.

22. Europaparlamentet anser att framställarna i förekommande fall bör uppmuntras att fullt ut utnyttja dessa mekanismer, som kan vara mer effektiva och fördelaktiga än åtgärder på EU-nivå, framför allt när det gäller enskilda anläggningar.

23. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen att föreslå tydligare och mer specifika kriterier för anläggning av deponier nära bostadsområden, skolor och hälso- och sjukvårdsinrättningar för att garantera bättre skydd mot risker för människors hälsa och miljö. Parlamentet påminner om att ett stort antal variabler och lokala förhållanden måste beaktas med fullständig respekt för subsidiaritetsprincipen.

24. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaternas myndigheter att samarbeta, framför allt vid planering av avfallshanteringsanläggningar i gränsområden, och att se till att det genomförs gränsöverskridande konsekvensbedömningar där man tar hänsyn till information som har betydelse för alla medborgare och berörda parter.

25. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att till fullo erkänna kopplingen mellan en effektiv miljölagstiftning beträffande platser för historiska kulturarv och bevarande och främjande av den biologiska mångfalden – som den som ingår i ramdirektivet om vatten, habitatdirektivet och direktivet om vilda fåglar – och MKB-direktivet, direktivet om strategisk miljöbedömning och lagstiftning om avfallshantering.

26. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att, när den är behörig myndighet, se till att de förfaranden som föreskrivs i EU-lagstiftningen (miljökonsekvensbedömning, offentligt samråd) verkligen tillämpas, och att kraven inom ramen för direktiven för naturskydd och historiska kulturarv uppfylls.

27. Europaparlamentet anser att man enbart bör använda officiellt godkända deponier som är förenliga med EU:s direktiv om deponering av avfall och som i vederbörlig ordning beviljats tillstånd, att deras placering bör anges och registreras tydligt och att alla andra deponier och utsläpp måste förklaras olagliga, stängas, säkras och saneras, och att omgivningen måste kontrolleras effektivt för att se om deponin har medfört några negativa effekter.

28. Europaparlamentet anser att det krävs en officiell och tydlig definition av kriterierna för avfallsmottagning och att ett effektivt system måste inrättas för spårbarhet av avfall – i synnerhet farligt avfall – för att se till att enbart lämpligt avfall transporteras till och bortskaffas i deponier och förbränningsanläggningar. Parlamentet anser att oanmälda provtagnings- och testprocesser bör genomföras regelbundet och konsekvent i alla medlemsstater.

Torsdagen den 2 februari 2012

29. Europaparlamentet anser att man måste lägga större vikt vid återvinning av organiskt avfall, särskilt i lantbruksdominerade regioner – något som hittills inte verkar ha uppmärksammats särskilt mycket.
30. Europaparlamentet kräver att gemensamma kriterier för mätning av centrala utsläppsvärden från förbränningsanläggningar ska inrättas och att utsläppsvärdena ska finnas tillgängliga i realtid online för offentligt samråd, för att upprätta förtroende inom lokalsamhällen och för att det ska finnas ett effektivt varningssystem i händelse av avvikelser.
31. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att de, även när det uppstår problem på lokal eller regional myndighetsnivå, är ansvariga för att effektivt övervaka och kontrollera efterlevnaden av alla EU-standarder och tillstånd och uppmuntrar dem att se till att lämplig och behörig personal utför dessa uppgifter, inbegripet inspektioner på plats.
32. Europaparlamentet noterar att man skyndsamt måste uppmärksamma den öppna och illegala dumpningen av blandat och oidentifierat avfall och uppmanar till att sträng förvaltningskontroll tillämpas. Parlamentet påminner de behöriga myndigheterna om att de för att säkerställa full överensstämmelse med IPPC-direktivet (direktiv 2008/1/EG, ändrat genom direktiv 2010/75/EU) måste upprätta sträng kontroll över hanteringen av de olika typerna av industriavfall oavsett ursprung. Kommissionen uppmanas att göra sitt yttersta inom sina befogenheter för att kontrollera, exempelvis genom systematisk tillsyn, att de behöriga myndigheterna verkligen ser till att avfall samlas in, sorteras och behandlas på rätt sätt och att de regionala myndigheterna lägger fram en trovärdig plan.
33. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att vidta åtgärder för att utveckla en större acceptans bland dem som bor i närheten av befintliga eller planerade avfallshanteringsanläggningar genom att visa att tillståndsgivande myndigheter och tillsynsmyndigheter verkligen respekterar bestämmelserna på ett korrekt och öppet sätt.
34. Europaparlamentet rekommenderar införande av lämpliga och avskräckande böter och straff för illegalt bortskaffande av avfall, i synnerhet giftigt och farligt avfall, delvis för att kompensera för miljöskador i enlighet med principen att förorenaren ska betala. Parlamentet hoppas att olagliga och avsiktliga utsläpp i naturen av starkt förorenat kemiskt eller radioaktivt avfall ska leda till mycket stränga straff som motsvarar de risker som människor och miljö utsätts för.
35. Europaparlamentet efterlyser effektiva åtgärder för att förhindra varje försök från den organiserade brottslighetens sida att infiltrera avfallshanteringen. Parlamentet efterlyser också åtgärder som motverkar allt samre mellan organiserad brottslighet och näringsliv eller offentliga myndigheter.
36. Om offentliga medel ska gå till privata företag för avfallshanteringen bör det enligt Europaparlamentet finnas en effektiv finansiell övervakning av användningen av dessa medel. De lokala och/eller statliga myndigheterna bör inrätta denna övervakning för att se till att EU:s regler efterlevs.
37. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Daphne-programmet: resultat och framtidsutsikter

P7_TA(2012)0027

Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2012 om Daphne-programmet: resultat och framtidsutsikter (2011/2273(INI))

(2013/C 239 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) av den 8 mars 2010 om våld,